

IV. 11 Mysl svými myšlenkami tělo vytvoří i zničí skrze svá přání.

VASIŠTHA pokračoval: Na popud Času použil mudrc Bhrgu svůj vnitřní zrak, aby zjistil, jak žije jeho syn. V mysli okamžitě spatřil celou posloupnost synových zrození. Omračení tím, co vidí, vrátil se opět do těla a jeho připoutanost k synovi rázem zmizela.

BHRGU řekl: Pane, jsi opravdový znalec minulosti, přítomnosti i budoucnosti, zatímco já chápu jen velmi málo. Projevený svět, ač neskutečný, se jeví jako skutečný a zmate i člověka poznání. Toto vše se odehrává v tobě a jen ty znáš pravou podobu přeludu vytvořeného představivostí mysli.

Můj syn nezemřel. Když jsem se však domníval, že je mrtev, byl jsem velmi rozrušen. Myslel jsem, že mi byl odebrán dříve, než nastal jeho čas. Pane, třebaže chápeme běh pozemských událostí, přikláníme se k radosti či smutku podle toho, co považujeme za štěstí či neštěstí.

Zlost dohání člověka na tomto světě k tomu, aby udělal to, co by udělat neměl, ale klid a vyrovnanost dovoluje člověku udělat to, co je třeba. Dokud trvá iluze projeveného světa, je tu i důvod rozlišovat mezi vhodným a nevhodným jednáním. A je nevhodné nechat se rozrušit tím, co je tvou přirozenou úlohou, tedy úlohou Času, a co má za následek zdánlivou smrt zrozených bytostí.

Díky tvé milosti jsem opět uviděl syna a pochopil jsem, že tělo je jen mysl a že právě mysl vytváří vidinu projeveného světa.

ČAS pravil: Velmi dobře jsi to řekl, mudrci. Tělo opravdu znamená mysl, neboť stejně jako hrnčír vyrobí hrnec, tak mysl pouhými myšlenkami vytvoří tělo. Vytvoří nové tělo a zničí to, které existuje, a to vše skrze svá přání. Je zřejmé, že mysl má schopnost vytvářet iluzi a klam a že v ní existují myšlenky snové a iracionální, jejichž výsledkem je přelud. Tak si v sobě mysl vytvoří zdání těla. Nevědomý člověk však fyzickým zrakem vidí fyzické tělo jako od mysli odlišné a na ní nezávislé.

Tři světy, bdění, snění a hluboký spánek, nejsou ničím jiným než projevem schopností mysli, který lze chápat jako skutečný i neskutečný zároveň. Je-li mysl ovlivněna vnímáním rozmanitosti, pak vidí rozmanitost.

ČAS pokračoval: Mysl je zapletena v projeveném světě skrze bezpočet představ jako „jsem slabý“, „jsem nešťastný“, „jsem hlupák“. Jakmile přijde pochopení, že to vše jsou jen falešné výtvořiny mysli a že jsem, jaký jsem, pak do vědomí člověka vstoupí klid a mír.

Mysl je jako nedozírný oceán, jenž v sobě ukrývá nekonečnou rozmanitost všech možných bytostí a na jehož povrchu vznikají a zas zanikají vlny různých velikostí. Malá vlna

se domnívá, že je malá, a velká vlna má za to, že je velká. Vlna, jež byla větrem rozehnána, se domnívá, že zanikla. Jedna si o sobě myslí, že je chladná, jiná, že je teplá. Všechny vlny však nejsou nic jiného než voda oceánu. Když řekneme, že žádné vlny nejsou a existuje jen oceán, je to pravda. Pravdou je však i to, že vlny v oceánu jsou!

Stejně tak existuje pouze nejvyšší *Brahman*. Protože je všemohoucí, je přirozeným projevem jeho neomezených vlastností nekonečná rozmanitost vesmíru. Rozmanitost nemá skutečnou existenci kromě toho, že existuje v představivosti jedince. „Toto vše je absolutní *Brahman*“, je třeba se pevně ustálit v této Skutečnosti. Oprosti se od jiných představ. Stejně jako vlny nelze oddělit od oceánu, nelze oddělit věci od *Brahman*. Stejně jako je v semínku ukryt celý strom, existuje celý vesmír navždy v *Brahman*. Tak jako různobarevnou duhu vytvoří sluneční svit, je veškerá rozmanitost utvořena tím Jedním. Tak jako netečnou pavučinu utkal živý pavouk, vyvěrá netečný projevový svět z neomezeného Vědomí.

Podobně jako bourec utká svůj hedvábný kokon, a sám sebe tak spoutá a omezí, představí si neomezené Vědomí tento vesmír a nechá se k němu připoutat. Jako se snadno osvobodí slon, je-li přivázán jen k dřevěnému kolíku, tak se ze svého omezení snadno osvobodí Já. Neboť Já je tím, za co se samo považuje. Pro nejvyšší Já neexistuje omezení ani osvobození. Nechápu, jak představy omezení a osvobození vůbec mohly vzniknout! Není tu omezení ani osvobození, existuje jen neomezené Bytí. A přece je To, co je věčné, zahaleno závojem dočasného, což je hotový div, úžasná iluze.

Jakmile se v neomezeném Vědomí projeví mysl, vzniknou představy rozmanitosti. Tyto představy existují v neomezeném Vědomí. Následkem toho začne ve vesmíru existovat obrovské množství božstev a bytostí různých druhů. Některé žijí dlouho, jiné krátce, některé jsou velké, jiné malé, některé jsou šťastné, jiné nešťastné. Všechny tyto živé entity nejsou ničím jiným než představami v neomezeném Vědomí. Některé se považují za nevědomé a omezené, jiné jsou od nevědomosti oproštěny, a jsou tedy osvobozeny.